

РЕШЕНИЕ

№ 5203

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4397** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 ал. 1 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от адв. Б. И., в качеството му на пълномощник на Р. Д. Д., със съдебен адрес: [населено място]. [улица], ет. 2, кант. 233, против решение № ПИ-114/09.03.20 г. на Заместник директора на ТД на НАП С., с което жалбата, срещу Разпореждане по молба за давност с изх. № С 190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена в едната част без разглеждане, поради липса на правен интерес, а в другата без уважение, като неоснователна.

Жалбоподателят не е доволен от обжалваното решение като моли съда да го отмени и уважи подадената жалба със законните последици произтичащи от това, защото счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно, непълно поради нарушение на материалния и процесуалния закон и е необосновано.

В с.з., редовно призован, не се явява, а се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и иска присъждането на разноски.

Ответникът, редовно призован, се представлява от юрк. ЕРДИР, която моли съдът да отхвърли жалбата и постановите решение, с което да потвърдите решението като правилно и законосъобразно. Заявява, че към момента, към който е подадена първоначалната жалбата срещу разпореждането, с което се оспорват изпълнителни

титули и задължения – по-голяма част от тях вече или са били платени или са погасени по давност и голям процент от тях не съществуват като публично вземане. Към първоначалната жалбата не се е произнесъл органът, тъй като липсвали доказателства за упълномощаване. При нередовност на жалбата директорът не можел да се произнесе, а след получаване на надлежното упълномощаване АО се е произнесъл. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

Жалба вх. № С 190022-000-0613130/22.11.2019 г., подадена от адв. Б. И., със съдебен адрес: [населено място]. [улица], ет. 2, кант. 233, срещу Разпореждане по молба за давност с изх. № С 190022-137-0006230/03.07.2019 г. била подадена без представено надлежно упълномощаване от Р. Д. Д..

С Уведомление за отстраняване на нередовности по реда на чл. 147, ал. 2 от ДОПК изх. № 94-Б-351#1/10.12.2019 г., същият бил уведомен, че според правната регламентация решаващият орган, за да упражни предоставените му в ДОПК правомощия, трябва да бъде сезиран с жалба, която да отговаря на изискванията предвидени в чл. 145 от ДОПК. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от кодекса, когато жалбата се подава от пълномощник, към нея следва да бъде приложено и пълномощно на упълномощеното лице.

На основание чл. 147, ал. 2 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/, е даден седем дневен срок от получаване на съобщението за отстраняване на констатираната нередовност, а именно: да бъде приложено пълномощно, удостоверяващо процесуалната легитимация на упълномощеното лице - адвокат Б. И.. На 27.12.2019 г. е постъпила жалба приета с вх. № 94-Б-394/27.12.2019 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от адв. Б. И. срещу мълчалив отказ от произнасяне входиран в АССГ с вх. № 371 от 07.01.2020 г., ведно с всички относими доказателства по административната преписка. Към жалбата отново липсвало приложено пълномощно за надеждно упълномощаване на адв. Б. И..

На 27.01.2020 г. е подадена трета по ред жалба, от съдържанието на която е видно, че отново се обжалва мълчалив отказ от произнасяне с изложени съображения по същество. Приложено е пълномощно, поради липсата на което било изпратено Уведомление за отстраняване на нередовност изх. № 94-Б-351-1/10.12.2019 г.

Последната също е входирана на 29.01.2020 г. към вх. № 371 от 07.01.2020 г. по административната преписка.

С Определение № 1266/14.02.2019 г. Административен съд София град. Първо отделение. 47 състав е прекратил производството по адм. дело № 111/2020 г, и е върнал административната преписка на Решаващия орган за произнасяне по същество.

След преглед на събрания в административното производство доказателствен материал, се установило, че по преписката е налице пълномощно от Р. Д. Д., удостоверяващо представителната власт на адв. Б. И., приложено към последната жалба от 27.01.2020 г.

Жалбата била подадена в законоустановения срок и отговаряла на изискванията на чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

В хода на административното производство по реда на чл. 266 - 267 от ДОПК, АО установил следното:

Жалбоподателят оспорил Разпореждане изх. № 0190022-137-0006230/ 03.07.2019г., с което публичният изпълнител отказал да прекрати производството по принудително събиране по изпълнително дело №160113839/2016 г. по описа на ТД на НАП С., издадено във връзка с подадено възражение за прогласяване по давност на задължения, фигуриращи в данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице - Данъчна декларация образец № 6 (ДОО)-№220021001940252/20.04.2011 г. (за период 01.01.2010 до 31.12.2010). № 220021200497751/21.02.2012 г. (за период 01.01.2011 до 31.12.2011). №220021301480393/16.03.2013 г. (за период 01.01.2012 до 31.12.2012) и №220021401022335/17.02.2014 г. (за период 01.01.2013 до 31.12.2013).

В ТД па НАП С. било образувано изпълнително дело №160113839/2016 г. срещу Р. Д. Д. с ЕГН [ЕГН], за принудително събиране па публични държавни вземания, установени със следните данъчни декларации:

1. Здравно осигуряване по Декларация - образец 6 №220021301480393/16.03.2013 г.

на Национална агенция за приходите - С.;

2. Здравно осигуряване по Декларация - образен 6 №220021200997751/21.02.2012 г.

на Национална агенция за приходите;

3. Здравно осигуряване по Декларация - образец 6 №220021401022335/17.02.2014 г.

па Национална агенция за приходите - С.;

4. Здравно осигуряване по Декларация - образен 6 №220021001940252/20.04.2011 г.

на Национална агенция за приходите - С.;

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С160022-022-005612/19.12.2016 г. бил наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкова сметка BO25ШВ380021093312416, изходяща се в ТБ ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА В1С ШВ5ВС8Р за сумата от 7 145,25 лв.

С Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С 170022-035-0105931/13.01.2017 г. частично било прекратено производството по изпълнително дело №160113839/2016 г., в частта за вземане по изпълнителен титул Данъчна декларация по ЗДДФЛ в.х. №22036362/26.04.2006 г. общо в размер па 3 051.64 лв., от които главница 1 372.50 лв. и лихва -1 679.14 л в.

С Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. №0180022-035-0161583/12.01.2018 г. частично било прекратено производството по изпълнително дело №160113839/2016 г., в частта за вземане по изпълнителен титул - Данъчна декларация по ЗДДФЛ вх. №22036553/16.04.2007 г. общо в размер на 1 121,04 лв., от които главница 511.60 лв. и лихва - 609,44 ли.

С Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С 180022-035-0195266/11.01.2019 г. частично било прекратено производството по изпълнително дело № [ЕГН]/2016 г., в частта за вземане по изпълнителен титул — Данъчна декларация по ЗДДФЛ вх. № 22035827/30.04.2008 г. общо в размер на 86 лв., от които главница 40,00 лв. и лихва 46,09 лв. и в частта за вземане по изпълнителен титул Данъчна декларация за облагане с окончателен патентен данък по чл. 43 от ЗОДФЛ за 2006 г. - общо в размер на 4.96 лв.

На 28.06.2019 г. постъпило Възражение на основание чл. 171 от ДОПК вх. № 0190022-000-0326642 по регистъра на ТД на НАП, с което се искало погасяване по давност на задълженията по Данъчна декларация обр. № 6, поради изтичане на давностния срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

С Разпореждане изх. № С190022-137-0006230/03.07.2019 г., публичният изпълнител отказал да признае за погасени по давност задълженията и да прекрати производството по принудително събиране. Това действие на органа по принудително изпълнение е предмет на оспорване. Иска се отмяна на обжалвания акт и прекратяване на производството по принудително събиране.

АО установил, че жалбата е общо формулирана. Не били посочени конкретни изпълнителни титули и задължения по видове и по периоди, поради което следвало да се разгледат всички задължения, подробно описани в спорния акт.

С Разпореждане изх. № С 190022-125-0332082 от 11.11.2019 г., във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., било разпоредено разпределение на плащането в размер на 1 055.64 лв. Постъпила на 05.11.2019 г. сума следвало да бъде разпределена за следните публични вземания: задължение по Декларация - образец 6 № 220021001940252/20.04.2011 г. в размер на 369.60 лв., задължение по Декларация -образец 6 № 220021200997751/21.02.2012 г. в размер на 560.00 лв. и задължение по Декларация - образец 6 № 220021301480393/16.03.2013 г. в размер на 126,04 лв.

Към момента на подаване на жалба вх. № С190022-000-0613130/22.11.2019 г., с която се оспорвали погасените по давност задължения, и се искало вдигане на наложения запор върху банковите сметки на жалбоподателя, остатъкът от задълженията, след извършеното частично разпределение от публичният изпълнител бил в размер на 1 438.66 лв. по Декларация - образец 6 №220021401022335/17.02.2014 г.

В хода на висящото контролно производство по обжалване на административния акт, с Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. №С200022-193-0000153/05.03.2020 г. били отменени частично запорът наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 160022-022-005612/19.12.2016 г. и Запорно съобщение изх. № С160022-146-0018694/19.12.2016 г. върху налични и постъпващи суми по банкова сметка ВО25ЦВВ380021093312416 г., изходяща се в ТБ ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА ВІС ШВ8ВП8Е като запорът бил отменен за сумата в размер на 5 706.59 лв. Отмяната била частична и включвала посочената сума, като запорът останал в сила за сумата в размер на 1 438.66 лв.

При описаната фактическа обстановка, решаващият орган съгласно разпоредбата на чл. 267, ал. 1 от ДОПК направил следните изводи:

На първо място следвало да се посочи, че Разпореждане изх. №0190022-137-0006230/03.07.2019 г., било издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител при ТД на ПАН С., в предвидената от закона писмена форма. Последното е изпратено на лицето на постоянния адрес по местоживее по пощата. Връчено е с обратна разписка на дата 17.07.2019 г. в 15:55 ч.

По отношение на спорните задължения, установени с подадени от лицето Декларации обр. № 6 №220021200997751/21.02.2012 г., №220021301480393/ 16,03.2013г. и №220021001940252/20.04.2011г., към момента на подаване на жалбата, същите са били погасени от длъжника с постъпили суми по изпълнителното дело. С Разпореждане изх. № 0190022-125-0332082 от 11.11.2019 г. било извършено разпределение на плащането в размер на 1 055,64 лв., постъпило на 05.11.2019 г. за

следните публични вземания: задължение по Декларация - образец 6 №220021001940252/20.04.2011 г. в размер на 369.60 лв., задължение по Декларация - образец 6 №220021200997751/ 21.02.2012 г. в размер на 560.00 лв. и задължение по Декларация - образец 6 №220021301480393/16.03.2013 г. в размер на 126.04 лв.

Предвид изложеното се установило, че жалбата в тази част се явява недопустима, поради липса на правен интерес.

По отношение на спорното задължение, установено с подадена от лицето Декларации обр. № 6 вх. №220021401022335/17.02.2014 г., жалбата била неоснователна, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасявали публичните задължения, освен ако в закон е предвиден по кратък срок, или същият не е спиран или прекъсван при хипотезите предвидени в чл. 172 от ДОПК. По отношение на спорното задължение, установено с подадена от лицето Декларации обр. № 6 №220021401022335/17.02.2014 г. за периода 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. е станало изискуемо през 2014 г. с подаване на декларацията, 5-годишният давностен срок е започнал да тече от 01.01.2015 г. и изтича съответно на 31.12.2019 г. Преди изтичането на давностния срок били наложени обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 160022-022-005612/19.12.2016 г., с оглед на което давността спира -по арг. от чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Предвид горното в случая била приложима разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, съгласно която с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Органът по принудително изпълнение правилно и законосъобразно е отказал да признае за погасени по давност задълженията възникнали през данъчен период 2011 г.- 2014 г., предвид на това, че спрямо публичните вземания са предприети действия по обезпечаване, и които действия са довели до спиране на 5-годишния давностен срок. С оглед на гореизложеното, съгласно разпоредбата на чл. 209, ал. 1 от ДОПК били налице годни изпълнителни основания, срещу които се допуска предприемане на действия по принудително изпълнение. Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно- осигурителен процесуален кодекс, оставил жалба вх. № С 190022-000-0613130/22.11.2019 г., подадена от адв. Б. И., със съдебен адрес: [гр. С., [улица], ет.2, ап.233, срещу Разпореждане по молба за давност с изх.№С 190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта на задълженията по декларации обр. № 6 за данъчен период 01.01.2010 г.-31.12.2010 г., приета с вх. №220021001940252/ 20.04.2011 г., за данъчен период 01.01.2011г.- 31.12.2011 г., приета с вх. №220021200997751/21.02.2012 г. и за данъчен период 01.01.2012 г.-31.12.2012 г., приета с вх. №220021301480393/16.03.2013 г., без разглеждане, поради липса на правен интерес, като същата жалба вх. № С 190022-000-0613130/22.11.2019 г., подадена от адв. Б. И., адрес: [населено място], [улица], ет.2. ап.233, срещу Разпореждане по молба за давност с изх.№С190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен

изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД па НАП С. в частта на задълженията по декларации обр. № 6 вх. № 220021401022335/17.02.2014 г. за данъчен период 01.01.2013 г.-31.12.2013 г., оставил без уважение, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което прави жалбата процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В ТД па НАП С. е образувано изпълнително дело №160113839/2016 г. срещу Р. Д. Д. с ЕГН [ЕГН], за принудително събиране на публични държавни вземания, установени със следните данъчни декларации:

5. Здравно осигуряване по Декларация - образец 6 №220021301480393/16.03.2013 г.

на Национална агенция за приходите - С.;

6. Здравно осигуряване по Декларация - образец 6 №220021200997751/21.02.2012 г.

на Национална агенция за приходите;

7. Здравно осигуряване по Декларация - образец 6 №220021401022335/17.02.2014 г.

на Национална агенция за приходите - С.;

8. Здравно осигуряване по Декларация - образец 6 №220021001940252/20.04.2011 г.

на Национална агенция за приходите - С.;

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С160022-022-005612/19.12.2016 г. е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкова сметка ВО25ШВ380021093312416, находяща се в ТБ ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА В1С ШВ5ВС8Р за сумата от 7 145,25 лв.

С Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С 170022-035-0105931/13.01.2017 г. частично е прекратено производството по изпълнително дело №160113839/2016 г., в частта за вземане по изпълнителен титул Данъчна декларация по ЗДДФЛ вх. №22036362/26.04.2006 г. общо в размер на 3 051.64 лв., от които главница 1 372.50 лв. и лихва -1 679.14 лв.

С Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. №0180022-035-0161583/12.01.2018 г. частично е прекратено производството по изпълнително дело №160113839/2016 г., в частта за вземане по изпълнителен титул - Данъчна декларация по ЗДДФЛ вх. №22036553/16.04.2007 г. общо в размер на 1 121,04 лв., от които главница 511.60 лв. и лихва - 609,44 лв.

С Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С 180022-035-0195266/11.01.2019 г. частично е прекратено производството по изпълнително дело № [ЕГН]/2016 г., в частта за вземане по изпълнителен титул — Данъчна декларация по ЗДДФЛ вх. № 22035827/30.04.2008 г. общо в размер на 86 лв., от които главница 40,00 лв. и лихва 46,09 лв. и в частта за вземане по изпълнителен титул Данъчна декларация за облагане с окончателен патентен данък по чл. 43 от ЗОДФЛ за 2006 г. - общо в размер на 4.96 лв.

На 28.06.2019 г. е постъпило Възражение на основание чл. 171 от ДОПК вх. № 0190022-000-0326642 по регистъра на ТД на НАП, с което се иска погасяване по давност на задълженията по Данъчна декларация обр. № 6, поради изтичане на давностния срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

С Разпореждане изх. № С190022-137-0006230/03.07.2019 г., публичният изпълнител отказал да признае за погасени по давност задълженията и да прекрати производството по принудително събиране. Това действие на органа по принудително изпълнение е предмет на оспорване. Искане се отмяна на обжалвания акт и прекратяване на производството по принудително събиране.

Действително жалбата е общо формулирана, не са посочени конкретни изпълнителни титули и задължения по видове и по периоди.

С Разпореждане изх. № С 190022-125-0332082 от 11.11.2019 г., във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., е разпоредено разпределение на плащането в размер на 1 055.64 лв. Постъпилата на 05.11.2019 г. сума е разпределена за следните публични вземания: задължение по Декларация - образец 6 № 220021001940252/20.04.2011 г. в размер на 369.60 лв., задължение по Декларация - образец 6 № 220021200997751/21.02.2012 г. в размер на 560.00 лв. и задължение по Декларация - образец 6 № 220021301480393/16.03.2013 г. в размер на 126,04 лв.

При подаване на жалба вх. № С190022-000-0613130/22.11.2019 г., с която се оспорват погасените по давност задължения, и се иска вдигане на наложения заповед върху банковите сметки на жалбоподателя, остатъкът от задълженията, след извършеното частично разпределение от публичният изпълнител е в размер на 1 438.66 лв. по Декларация - образец 6 № 220021401022335/17.02.2014 г.

В хода на неприключилото контролно производство по обжалване на административния акт, с Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. №С200022-193-0000153/05.03.2020 г. са отменени частично заповедта наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 160022-022-005612/ 19.12.2016 г. и Заповедно съобщение изх. № С160022-146-0018694/19.12.2016 г. върху налични и постъпващи суми по банкова сметка ВО25ЦВВ380021093312416 г., в ТБ ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА В1С ШВ8ВП8Е като заповедта е отменен за сумата в размер на 5 706.59 лв. Отмяната е частична и включва посочената сума, като заповедта е в сила за сумата в размер на 1 438.66 лв.

При установената фактическа обстановка и на базата на събраните по делото доказателства, съдът намира решението на АО за правилно и законосъобразно.

На първо място следва да се посочи, че Разпореждане изх. №0190022-137-0006230/03.07.2019 г., е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител при ТД на ПАН С., в предвидената от закона писмена форма. Същото е изпратено на лицето на постоянния адрес по местоживее по пощата. Връчено е с обратна разписка на дата 17.07.2019 г. в 15:55 ч.

По отношение на спорните задължения, установени с подадени от жалбоподателя Декларации обр. № 6 №220021200997751/21.02.2012 г.,

№220021301480393/ 16.03.2013г. и №220021001940252/20.04.2011г., към момента на подаване на жалбата, същите са били погасени от Д. с постъпили суми по изпълнителното дело. С Разпореждане изх. № 0190022-125-0332082 от 11.11.2019 г. е извършено разпределение на плащането в размер па 1 055,64 лв., постъпило на 05.11.2019 г. за следните публични вземания: задължение по Декларация - образец 6 №220021001940252/20.04.2011 г. в размер на 369.60 лв., задължение по Декларация - образец 6 №220021200997751/ 21.02.2012 г. в размер на 560.00 лв. и задължение по Декларация - образец 6 №220021301480393/16.03.2013 г. в размер на 126.04 лв.

В тази връзка действително се установява, че жалбата по отношение на тези задължения се явява недопустима, поради липса на правен интерес.

По отношение на спорното задължение, установено с подадена от жалбоподателя Декларация обр. № 6 вх. №220021401022335/17.02.2014 г., съдът също счита, че жалбата е неоснователна.

Това е така, защото съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, през която е следва да се плати публичното задължение, се погасяват публичните задължения, освен ако в закон е предвиден по кратък срок, или същият не е спиран или прекъсван при хипотезите предвидени в чл. 172 от ДОПК. По отношение на спорното задължение, установено с подадена от Д. Декларация обр. № 6 №220021401022335/17.02.2014 г. за периода 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. е станало изискуемо през 2014 г. с подаване на декларацията, 5-годишният давностен срок е започнал да тече от 01.01.2015 г. и изтича съответно на 31.12.2019 г. Преди изтичането на давностния срок са наложени обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 160022-022-005612/19.12.2016 г., с оглед на което давността спира, предвид разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. В случая е приложима разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, съгласно която с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Органът по принудително изпълнение правилно и законосъобразно е отказал да признае за погасени по давност задълженията възникнали през данъчен период 2011 г.- 2014 г., предвид това, че спрямо публичните вземания са предприети действия по обезпечаване и тези действия са довели до спиране на 5-годишния давностен срок. С оглед гореизложеното, съгласно разпоредбата на чл. 209, ал. 1 от ДОПК са налице годни изпълнителни основания, срещу които се допуска приемане на действия по принудително изпълнение. Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс, правилно и законосъобразно РО е оставил жалба вх. № С 190022-000-0613130/22.11.2019 г., подадена от адв. Б. И., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, кант. 233, срещу Разпореждане по молба за

давност с изх.№С 190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта на задълженията по декларации обр. № 6 за данъчен период 01.01.2010 г.-31.12.2010 г., приета с вх. № 220021001940252/ 20.04.2011 г., за данъчен период 01.01.2011г.- 31.12.2011 г., приета с вх. №220021200997751/21.02.2012 г. и за данъчен период 01.01.2012 г.-31.12.2012 г., приета с вх. №220021301480393/16.03.2013 г., без разглеждане, поради липса на правен интерес, както и правилно и законосъобразно РО е оставил жалбата вх. № С 190022-000-0613130/22.11.2019 г., подадена от адв. Б. И., адрес: [населено място], [улица], ет.2. ап.233, срещу Разпореждане по молба за давност с изх.№С190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД па НАП С. в частта на задълженията по декларации обр. № 6 вх. № 220021401022335/17.02.2014 г. за данъчен период 01.01.2013 г.-31.12.2013 г. без уважение, като неоснователна.

Предвид изложените съображения съдът прецени, че оспореният акт е законосъобразен и обоснован. Същият е издаден от компетентен орган, в съответната форма, при спазване процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му, поради което подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременно направено искане за това, на ответника следва да бъдат присъдени и направените по делото разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд –София град, Трето отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на адв. Б. И., в качеството му на пълномощник на Р. Д. Д., със съдебен адрес: [населено място]. [улица], ет. 2, кант. 233, против решение № ПИ-114/09.03.20 г. на Заместник директора на ТД на НАП С., с което жалбата, срещу Разпореждане по молба за давност с изх. № С 190022-137-0006230/03.07.2019 г., издадено от И. Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране" при ТД на НАП С., е оставена в едната част без разглеждане, поради липса на правен интерес, а в другата без уважение, като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП-С. сумата в размер на 100 лв., юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Административен съдия: